

Fővárosi Ítéltábla

3.Bhar.135/2008/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a 2008. év november hó 5. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

V É G Z É S T :

A rágalmazás vétsége miatt az I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. év március hó 11. napján kihirdetett 1.Bf.1/2008/4. számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy a vádlottakat a Btk. 180.§ (1) bekezdés a./ és b./ pontjába ütköző becsületsértés vétsége alól tekinti felmentettnek.

A másodfokú határozat rendelkező részét akként javítja ki, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének kelte helyesen 2007. év november hó 6. napja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Székesfehérvári Városi Bíróság 2007. év **november** hó 6. napján kelt 13.B.1012/2006/17. számú ítéletében az I. r., a II. r., a III. r. a IV. r., az V. r., a VI. r. és a VII. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségében, mint társtetteskeseket, ezért őket 2-2 év próbára bocsátotta.

Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárásban résztvevők által sem vitatottan a következő tényállást állapította meg:

„A Fővárosi Bíróság előtt 8.P.23.754/2005/8. szám alatt polgári per volt folyamatban az I. r. és a II. r. felperesek, valamint a Munkáspárt, mint alperes ellen határozat megtámadása iránt. A perben a Pártot az ügyvéd képviselte. A per tárgya részben a Munkáspárt Központi Bizottságának 2005. év március hó 10-i ülésén meghozott, a felperesek kizárásáról szóló 3. számú határozatának, másrészt a párt 2005. év április hó 2-i ülésén meghozott azon határozatának a megtámadása volt, hogy a párt június hó 4. napjára összehívott kongresszusa nagykongresszus legyen.

Az ügyben a bíróság 2005. év május hó 26-án hozott végzésében mindkét megtámadott határozat végrehajtását felfüggesztette. Ezt követően 2005. év június hó 8. napjára az ügyben tárgyalást tűzött.

A Párt 2005. év június hó 4-én a kongresszusát megtartotta, majd az elnökség 2005. év június hó 6-án meghozta az El.2005/112. számú állásfoglalását, melyben rendkívüli elnökségi ülést hívtak össze 2005. év június hó 8-án 16.00 órára, melyben napirendi pontként többek között az ügyvéd beszámolóját tűzték ki a másik per állásáról.

A Fővárosi Bíróság a 2005. év június hó 8. napján a délelőtti órákban a tárgyalást megtartotta, melyen ítéletet hozott. Ítéletében a Párt Központi Bizottságának 2005. év március hó 10-i ülésén meghozott, a felperesek kizárásáról szóló 3. számú határozatot, és a 2005. év április hó 2-i ülésén meghozott az elnökségnek azt a javaslatát elfogadó határozatot, hogy a párt június hó 4-ére összehívott kongresszusa nagykongresszus legyen, megsemmisítette.

Az ugyanezen a napon délután 16.00 órára összehívott rendkívüli elnökségi ülésen az I. r., a II. r., a III. r., a VI. és a VII. r. vádlottak személyesen résztvettek, míg a nem városban lakó IV. r. és az V. r. vádlottak telefonon, úgynevezett konferenciavonalon vettek részt az elnökségi ülésen. Jelen volt még továbbá az ügyvéd, aki tájékoztatta a vádlottakat a bíróság döntéséről. Mivel a bíróság korábban meghozott felfüggesztő határozatát ekkor már a Párt kézhez vette, a vádlottak annak tartalmát megismerték, így ebből kiindulva a bíróság ítéletének indokaival is nagyrészt tisztában voltak.

Mivel a bíróság döntésével nem értettek egyet, elhatározták, hogy nyilatkozatot fogalmaznak meg a perrel kapcsolatban és azt a Párt internetes honlapján közzéteszik. Erről meghozták egyhangú szavazással az elnökség El.2005/113. számú állásfoglalását, amelyben rögzítik, hogy a bíróság politikai ítéletet hozott, azt a Párt megfellebbezi és a perrel kapcsolatosan kiadnak egy nyilatkozatot az MTI-nek.

Ezt követően valamennyi vádlott közreműködésével az alábbi nyilatkozatot fogalmazták meg:

„A Párt elnöksége felháborodással vette tudomásul a Fővárosi Bíróság június hó 8-i nem jogerős ítéletét az I. r. és társa kontra Párt ügyben. Érthetetlen, hogy egy országos politikai párt demokratikus működését megkérdőjelező beadványban hogyan lehet egy óra alatt tanúk meghallgatása és bizonyítékok érdemi vizsgálata nélkül ítéletet hozni. A Párt a bíróság döntését jogilag megalapozatlannak tartja. Az ítélet kézhezvételét követően fellebbez a Budapesti Táblabírósághoz.

A Párt nem enged semmiféle politikai nyomásnak. Visszautasít minden olyan kísérletet, amely megkérdőjelezi a Párt eddigi legnépesebb, legdemokratikusabb kongresszusát. Az ügyben politikai ítélet született, amelyhez hasonlót az elmúlt 16 évben egyetlen politikai párt esetében sem hozott magyar bíróság. A hatalom így áll bosszút a Párton a tavalyi népszavazásáért, amelyben a Munkáspárt kezdeményezésére közel kétfélmillió ember mondott nemet a kórházak eladására. APárt XXI. Kommunista Kongresszusának határozatai érvényben vannak, az MSZP-vel lepaktáló egykori vezetőknek a pártban nincs helyük. A Munkáspárt szuverén döntése, hogy neve ez év őszétől Párt lesz
Budapest, 2005. év június hó 6.

Párt Elnöksége"

A fenti nyilatkozatot a IV. r. és az V. r. vádlottaknak a telefonba beolvasták, és annak végső szövegét egybehangzó szavazással döntötték el. Ugyancsak egybehangzó szavazással döntöttek a nyilatkozatnak az interneten való közzétételéről is.

Ennek végrehajtásával megbízták az I. r. vádlottat, mint a párt sajtószóvivőjét, akinek egyébként is a feladatkörébe tartozott az internetes honlap szerkesztése. Ezt követően az I. r. vádlott még ugyanezen a napon a nyilatkozatot a párt internetes honlapjára feltette.

A nyilatkozat közzétételét követően 2005. év június hó 28-án a Fővárosi Bíróság elnöke, mint a jogi személy sértett képviselőjére jogosult személy, magánindítványát a Budapesti VIII. kerületi Ügyészségen előterjesztette ismeretlen tétlessel szemben a Btk. 179. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalalmazás vétsége miatt."

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlottak és védőik felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. év március hó 11. napján kelt 1.Bf.1/2008/4. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottakat a társtettesként nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalalmazás vétségének vádja alól felmentette. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláson nem változtatott, abban mindössze a következő névelírásokat javította ki a Be. 261. § (1) bekezdésére figyelemmel:

„Az elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó előtti bekezdésében és 5. oldal 1. bekezdésében a megyei bíróság az ügyvéd utónevét kijavította."

Az ítéletet a vádlottak és védőik tudomásul vették, ellene a Fővárosi Főügyészség jelentett be fellebbezést a vádlottak elítélése érdekében. A jogorvoslat indokolásában kifejtette, hogy téves a másodfokú bíróság indokolása atekintetben, hogy a vádlottak által közzétett nyilatkozat elsősorban a párt szimpatizánsainak szóló vélemény. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság képviselte a helyes álláspontot, amikor részletesen kifejtette, hogy a vádlottak nyilatkozata miért valósította meg a

nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségét. Ez ugyanis megkérdőjelezte a bíróság döntését, azt jogilag megalapozatlannak tartotta és egyértelműen arra utalt, hogy *„egy óra alatt tanúk meghallgatása és bizonyítékok érdemi vizsgálata nélkül lehetett ítéletet hozni”*.

A nyilatkozat tartalmazza, hogy a Párt *„nem enged semmiféle politikai nyomásnak”; „az ügyben politikai ítélet született, melyhez hasonlót az elmúlt 16 évben egyetlen politikai párt esetében sem hozott magyar bíróság”*. Ebből az következik, hogy a bíróság politikai nyomásnak engedett, hiszen a vádlottak álláspontja szerint az ügyben politikai ítélet született. A nyilatkozat utal még arra is, hogy *„a hatalom így áll bosszút a Párton a tavaszi népszavazásért... stb.”*

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a nyilatkozatnak nem csupán véleménynyilvánítás, hanem olyan tényállítás tartalma van, melynek valósága esetén a sértett, vagyis a megsemmisítésről ítéletet hozó bíró ellen büntetőeljárásnak lenne helye. *„Ha ugyanis a bíró az ítélet meghozatalakor nem a törvényekre, valamint a felderített és bizonyított tényekre, adatokra alapította a határozatát, hanem bármilyen, akár külső, politikai befolyással cselekedve hozta meg a döntését, akkor bűncselekményt, vagyis a hivatali visszaélés büntetettét követte el. A nyilatkozatban rögzített tényállások alkalmasak a sértett társadalmi megbecsülésének elvesztésére vagy csökkentésére”*.

Tekintettel arra, hogy a vádlottak cselekményükkel megvalósították a nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségét, velük szemben indokolt az elsőfokú bíróság által hozott intézkedés, ezért a próbára bocsátás alkalmazását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.432/2006/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Helytállónak tartotta az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását, mely szerint *„az a megjelölés, hogy politikai ítélet, a szövegkörnyezetből kitűnően nem jelent mást, mint a politikai befolyásra hozott ítélet. Az a kitétel pedig, hogy a hatalom így áll bosszút a Párton, egyértelműen arra utal, hogy a nyilatkozat tartalma szerint a bíróság nem az alkotmányos és hivatali kötelezettségének megfelelően a törvényekre és a felderített tényekre alapította döntését, hanem a hatalmon levő politikai erők konkrét befolyásolása, kívánsága alapján hozta meg a döntését... A nyilatkozat tartalmából az vonható le, hogy a bíróság megszegte hivatali kötelezettségét, ezáltal a Btk. 225. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntetettét követte el. Ezt az állítást... valótlan tartalmúnak kell tekinteni, amely sérti a bíróság tekintélyét, alkalmas rá, hogy az ítélkezés pártatlanságába vetett bizalmat aláássa, és alkalmas az adott szerv társadalmi megbecsülésének csökkentésére.”*

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség szerint téves a másodfokú bíróság álláspontja, mely azt rögzíti, hogy értékítéletről és nem tényközlésről van szó, vagyis, a Fejér Megyei Bíróság ítéletének megfogalmazásában:

„A közlemény szövegébe tényállításként megjelenő burkolt tartalmat nem lehet belemagyarázni. A közlemény szövege alapján egyértelmű, hogy az egy belviszályal küszködő politikai párt saját tagjaival pereskedő vezetőségének a peres ügyekben született, az ellenfeleknek kedvező bírósági ítélet kapcsán kifejtett véleménye. A közlemény a megyei bíróság meglátása szerint tényállításként nem

vehető komolyan teljes egészében az aláírók értékítéletét fejezik ki. Kellően példázza mindezt a hatalom bosszút állt a Párton allegorikus képi megfogalmazás". A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú bíróság utóbb idézett jogi álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság érvelését tartotta helytállónak. A szövegértelmezés nem minősíthető ugyanis „egy burkolt tartalmú közlemény szövegébe történő belemagyarázásnak”. A Párt közleménye egyértelmű állítást fogalmazott meg, azt, hogy az ügyben politikai ítélet született és a hatalom így állt bosszút a Párton, mert „*az ügyben a bíróság nem az Alkotmányos és hivatali kötelezettsége szerint, a felderített adatok és bizonyított tények alapján, a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott, hanem azzal ellentétben a hatalmon lévő politikai erők befolyásolásának engedett. Mindez ebben a formájában már tényállításnak és nem véleményközlésnek minősül, a konkrétumokkal alá nem támasztott állítás sérti a bíróság tekintélyét, amely kizárólag az Alkotmánynak van alárendelve, és minden külső befolyásolástól mentesen csak a törvényeknek és jogszabályoknak megfelelően járhat el. A közlemény alkalmas arra, hogy az ítékezés pártatlanságába vetett bizalmat aláássa, és alkalmas az adott szerv társadalmi megbecsülésének csökkentésére. Ezért a Btk. 179. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás vétségének törvényi tényállását kimeríti*”.

Erre tekintettel indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, valamennyi vádlott bűnösségét állapítsa meg társtettesként elkövetett rágalmozás vétségében, ezért bocsássa őket próbára.

A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész az átiratában foglaltakkal egyezően a fellebbezését fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy tényközlés történt, mivel behatárolható bírósági határozatról szól a közlemény. Az ügyészi álláspont szerint a közleményben írtak alkalmasak arra, hogy a bíróság jóhírnevét csorbítsák. Megjegyezte, hogy az eljárás magánindítványra indult meg, az érintett személy - a Fővárosi Bíróság elnöke - úgy értékelte, hogy a közleménnyel a vádlottak átlépték azt a tűréshatárt, amelyet az érintett személy tűrni köteles. Erre tekintettel a büntetőeljárás lefolytatható volt és azt le is kellett folytatni.

Az I. r., a III. r., a IV. r., az V. r. a VI. r. és a VII. r. vádlottak, továbbá a II. r. vádlott védője a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. A 36/1994. Alkotmány Bírósági határozatra hivatkozott, mely szerint, ha valaki csupán értékítéletet és véleményt fogalmaz meg, úgy az védelmet élvez. A közlemény olyan véleménynyilvánítás, amely mentes a gyalázkodástól. Hivatkozott arra a polgári perre, melyben a bíróság kimondta, hogy nem sérti a szabad véleménynyilvánítás jogát az a kijelentés, miszerint 2006. év október hó 23-án a rendőrség politikai megrendelés alapján cselekedett. A büntetőjogi felelősség megállapításának szigorúbban körülhatárolt feltételei vannak, melyet megelőz a polgári jogi felelősség, melyhez képest a büntetőjog az utolsó, amivel egy ilyen helyzetet korrigálni lehet.

A vádlottak közül a II. r. vádlott felszólalásában előadta, hogy megnyugvással fogadta a másodfokú bíróság ítéletét, mert részükről valóban egy véleménynyilvánításról volt szó, mely egy olyan bírósági határozattal szemben született, amely a politikai tevékenységüket „fékezte le” akkor, amikor felfüggesztő döntést hozott egy kongresszus összehívásával kapcsolatban. Kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a felmentő határozatot valamennyiükkel szemben hagyja helyben. A lefolytatott büntető eljárás minden szakaszát egyébként emberileg és szakmailag kifogástalannak minősítette.

A Fővárosi Ítéltábla az un. másodfellebbezés vizsgálata során megállapította, hogy a Fejér Megyei Bíróság felmentette a Székesfehérvári Városi Bíróság által első fokon elítélt I-VII. r. vádlottakat, ezért a Be. 386. § (1) bekezdés b./ pontja alapján a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye, ami megnyitja a Be. XV. Fejezete szerinti harmadfokú eljárást.

A harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárás bírálta felül, abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első-, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e. Megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok az eljárási szabályok betartásával folytatták le az eljárásukat.

A történeti tényállást helyesen, a Be. 351.§ (2) bekezdés a-d./ pontjában írt hibáktól és hiányosságoktól mentesen állapították meg az eljáró bíróságok. A történeti tényállás kiegészítésre, pontosításra nem szorul, a Be. 388. § (2) bekezdés második mondat alkalmazására annak ellenére sincs ok, hogy az elsőfokú ítéletben a Munkáspárt elnökségi nyilatkozatának dátuma június 6., noha - a nyilatkozat szerint - ez a Fővárosi Bíróság június 8-i ítéletével kapcsolatban született. Ez esetben az eljáró bíróságok nem tévesztettek dátumot, hanem - a nyomozati iratok 21. oldalára fűzött szövegezésből kitűnően - a nyilatkozat keltezését az I. r. vádlott írta el. Ezért nem kifogásolható az, hogy a közlemény a történeti tényállásban a vádlottak által megfogalmazott helytelen dátummal szerepel.

A vád tárgyává tett cselekmény jogi indokolásának körében a Fejér Megyei Bíróság helyes érvekkel mutatott rá arra, hogy a vádlottak nyilatkozatában írt megállapítások miért nem tekinthetők tényállításnak. A nyilatkozatban egyetlen konkrétumra történt utalás: a Párt Elnöksége közleményéből beazonosítható, hogy a Fővárosi Bíróság mely ítélet ellen fogalmazták meg a nyilatkozatot. A közleményben ugyanakkor még csak utalás sincs arra, miként értendő az ügyben született „politikai ítélet”; mit jelent „a hatalom bosszúja”. Határozott tényközlés híján a nyilatkozat megállapításai, így sem tényállításnak, sem tényre közvetlenül utaló kifejezés használatának nem tekinthetők. Ezek csak általánosságban használt kifejezések.

A harmadfokú bíróság mindenben egyetértett a Fejér Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletének 2. oldal utolsó előtti és utolsó, továbbá 3. oldal 1. és 2. bekezdésében írtakkal. Helyesen minősítette a másodfokú bíróság allegorikus képi megfogalmazásnak és nem tényállításnak „a hatalom bosszút áll a Párton” kitételt,

mivel a nyilatkozatból még az sem derül ki, hogy a hatalmi ágak közül melyik áll bosszút a párton. Az államhatalmi ágak megosztására figyelemmel ez akár a bíróság, mint önálló hatalmi ág is lehet. Ebből viszont nem az következik, hogy a bíróság határozata - a magánindítványban írtak szerint - „a politika érdekeit szolgálta”.

A Legfelsőbb Bíróság BH 1988.66. számú eseti döntése szerint az általánosságban használt, határozott tényállítást nem tartalmazó kifejezések - annak ellenére, hogy takarnak bizonyos tényállítást is - a magatartásra vonatkozó konkrét utalás hiányában nem alapozzák meg a rágalalmazás megállapítását megalapozó tényállítást. Szemben az ügyési állásponttal, így a Párt Elnökségének nyilatkozata nem tartalmaz olyan tényállítást, avagy erre utaló kifejezést, ami megalapozná az ítélkező bíró elleni büntetőeljárás megindítását sem a Btk. 225. §-a szerinti hivatali visszaélés büntette, sem más bűncselekmény miatt.

A Fejér Megyei Bíróság ítéletének jogi indokolásában helyesen hivatkozott a 36/1994 (VI.24.) AB határozatában kifejtettekre is. A harmadfokú bíróság - egyetértve az idézetekkel - ismételten szükségesnek tartja kiemelni azt, hogy *„a véleménynyilvánítás szabadsága általában mindenféle közlés szabadságát magába foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és többnyire valóságtartalmától is. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletre”*. Tekintettel arra, hogy másodfokú bíróság a vádlottak közleményét - helyesen - nem tényközlésnek, hanem véleménynyilvánításnak tekintette, nem mellőzhető a 36/1994. AB határozat rendelkező részének ismertetése a következők szerint:

- *„A Btk. 179. és 180. §-ainak alkalmazásánál alkotmányos követelmény, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog által alkotmányosan védett, így nem büntethető véleménynyilvánítás köre a közhatalmat gyakorló személyekkel és intézményekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatos véleménynyilvánítást tekintve tágabb legyen, mint más személyeknél. A hatóság... becsületének csorbítására alkalmas - e minőségére tekintettel tett -, értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető...”*

Az Alkotmánybíróság idézett határozata szerint a hatóság működésével kapcsolatosan kifejtett értékítélet alkotmányosan nem büntethető. Ezért a nyilatkozat szövege lehet alkalmas a bíróság tekintélyének csorbítására, „az ítélkezés pártatlanságába vetett bizalom aláásására”, a bíróság „társadalmi megbecsülésének csökkentésére”, ez alkotmányosan ekkor sem büntethető. Az Alkotmánybíróság határozatára tekintettel ugyanis **büntetőjogi** szempontból nem kifogásolható az olyan kritika, vélemény, amely azt tükrözi, hogy a bíróság jogilag és ténybelileg megalapozatlan „politikai” döntést hozott, amely a felmerülő bizonyítékok érdemi vizsgálata nélkül „a hatalom bosszújának az eszközévé vált”.

Az előbb írtakra tekintettel a másodfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a vádlottak nyilatkozata nem tényállítás, hanem véleményük kifejezése volt. Nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás vétsége helyett ezért csak a Btk. 180. § (1) bekezdés a./ és b./ pontja szerinti becsületsértés vétsége lenne a vádlottak terhére megállapítható. A törvényszöveg szerint ez a „179. § *esetén kívül mással szemben a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben; nagy nyilvánosság előtt a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el*” kitéttel valósul meg. A Be. 2. § (4) bekezdése szerint a bíróság nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványához. Ezen alapelvből következően ugyanúgy, mint bűnösség megállapítása esetén, a felmentéskor is a vádlotti cselekményt a helyes minősítésre figyelemmel kell elbírálni. A másodfokú bíróság által törvényesen megállapított bűncselekmény hiánya miatt, a fel nem hívott **Be. 331. § (3) bekezdésében** írtakra is figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla ezért a vádlottakat a cselekményük helyes minősítése - becsületsértés vétsége - alól tekintette felmentettnek.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a Székesfehérvári Városi Bíróság ítéletét 2007. év november hó 6. napján hozta meg, a határozathozatal ideje az ítélet kiadmányaiban azonban már október hó 6-a, melyet a másodfokú bíróság ítéletének rendelkező részében átvett. A Fővárosi Ítéltábla a Be. 261. § (1) bekezdése alapján ezt az elsőfokú ítélet meghozatalának napjára javította ki.

Budapest, 2008. év november hó 5. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Miszlayné Dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fejér Megyei Bíróság 1.Bf.1/2008/4. számú ítélete az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r., a VII. r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.135/2008/5. számú végzésével a mai napon jogerőre emelkedett.

, 2008. év november hó 5. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő